

2006/00555
Hof Amsterdam

Wet IB 2001 3.111

Tijdelijk in eigen woning achterblijven van kinderen leidde niet tot terbeschikkingstelling

Toelichting staatssecretaris van 16 juli 2009 nr. DGB 2009-3550, n.a.v. uitspraak Hof Amsterdam van 4 juni 2009, nr. 2006/00555, jaar 2002

Halverwege 2002 werd A uitgezonden naar Curaçao en verhuisde daarheen met zijn vrouw en dochter. Twee zoons bleven in Nederland in het ouderlijke huis achter. In de aangifte voor het jaar 2002 heeft A de woning in Nederland als eigen woning opgegeven voor het gehele jaar. In geschil is of dat terecht is.

Rechtbank

Het gebruik van de woning door beide zoons en de vriendin van één van hen is geen terbeschikkingstelling aan derden. De woning kon het gehele jaar als eigen woning worden aangemerkt. In hoger beroep stelt de inspecteur dat alleen gevallen waarin het huis na de uitzending van de eigenaar leegstaat onder het begrip eigen woning vallen.

Hof

De stelling van de inspecteur kan niet worden gevolgd. Het hof oordeelt, gelijk aan de rechtbank, dat in dit geval waarin twee zoons voor het vertrek van A bij hem in de woning woonden, na het vertrek daar bleven wonen en na terugkomst van A daar nog verbleven, geen sprake is van het ter beschikking stellen van de eigen woning aan derden. De omstandigheid dat de vriendin van één van de zoons regelmatig daar verbleef, doet daar niet aan af.

De staatssecretaris heeft laten weten af te zien van beroep in cassatie. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

A (belanghebbende) is eigenaar van de woning op het adres te Z. (hierna: de woning). Hij bewoont deze woning vanaf augustus 1999 met zijn echtgenote en drie kinderen (twee zonen en een dochter). Op 16 juni 2002 wordt belanghebbende uitgezonden naar Curaçao voor een periode van drie jaren. In verband daarmee verhuist hij met zijn echtgenote en zijn dochter naar Curaçao. De beide zoons, in de leeftijd van 20 en 18 jaar, bleven in de woning wonen. De ene zoon had werk en de andere zoon studeerde.

Het Hof heeft in r.o. 2.6.2 geoordeeld dat het huishouden van A na zijn verhuizing naar Curaçao bestond uit hemzelf, zijn echtgenote en hun dochter. De beide zoons behoorden na de verhuizing niet meer tot A's huishouden. Op grond daarvan heeft het hof geoordeeld dat de woning na 16 juni 2002 niet langer was aan te merken als een eigen woning in de zin van art. 3.111, eerste lid, Wet inkomstenbelasting 2001.

De vraag is vervolgens of de woning op grond van art. 3.111, zesde lid, Wet inkomstenbelasting 2001 mede kan worden aangemerkt als eigen woning.

Het geschil spitst zich daarbij toe op de vraag of de woning al dan niet aan derden ter beschikking is gesteld als bedoeld in art. 3.111, zesde lid, aanhef en onderdeel a Wet inkomstenbelasting 2001.

Het hof heeft geoordeeld dat de zoons niet zijn aan te merken als derden in de zin van deze bepaling. Uitgaande van de feitelijke vaststelling dat de zoons niet langer deel uitmaken van het huishouden van A, zijn naar mijn mening de zoons derden in de zin van deze wettelijke bepaling. Ondanks het voorgaande heb ik beleidsmatig redenen gezien om voor dit soort situaties goed te keuren dat de regeling van art. 3.111, zesde lid, Wet inkomstenbelasting 2001 kan worden toegepast.

Ik stel daarbij wel als voorwaarde dat de woning uitsluitend wordt bewoond door kinderen van belastingplichtige of zijn/haar partner die jonger dan 27 jaar zijn en die direct voorafgaand aan de uitzending tot het huishouden van de

belastingplichtige behoorden. Tevens moet het gaan om situaties dat de kinderen om niet de woning blijven bewonen en er dus geen huur wordt betaald.